

τε ταῦς ψυχᾶς ὄντας καὶ ἐξεργαστικωτάτους ὃν αὐτὸν ἔγχειρῶσι, παιδευθέντας μὲν καὶ μαθόντας ἂν δεῖ πράττειν, ἀρίστους τε καὶ ὠφελιμωτάτους γίγνεσθαι. (πλεῖστα γὰρ καὶ μέγιστα ἀγαθὰ ἐργάζεσθαι) ἀπαιδεύτους δὲ καὶ ἀμαθεῖς γενομένους, κακίστους τε καὶ βλαβερωτάτους γίγνεσθαι· κρίνειν γὰρ ὅκεπιστα μένους ἂν δεῖ πράττειν, πολλάκις πουηροῖς ἐπιχειρεῖν πράγματι, μεγαλείους δὲ καὶ σφοδράτους ὄντας, δυσκολέκτους τε καὶ δυσαποτρέπτους εἶναι· διὸ πλεῖστα καὶ 5 μέγιστα κακὰ ἐργάζεσθαι. Τὰς δὲ ἐπὶ πλάτω μέγα Φρονθύντας, καὶ νομίζοντας ὅδεν προσδεῖσθαι παιδείας, ἐξαρκέσειν δέ σφις τὸν πλάτονος οἰομένους πρὸς τὸ διαπράττεσθαι τε ὁ τι ἀν Βάλωνται, καὶ τιμᾶσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, ἐφρένει λέγων, ὅτε μωρὸς μὲν εἴη, εἴ τις οἴεται, μὴ μαθὼν, τά τε ὠφέλιμα καὶ τὰ βλαβερὰ τῶν πραγμάτων διαγνώσθαι· μωρὸς δέ, εἴ τις μὴ διαγνιγνώσκων μὲν ταῦτα, διὰ δὲ τὸν πλάτονος, ὁ τι ἀν Βάληται, ποριζόμενος, οἴεται δυνήσεσθαι καὶ τὰ συμφέροντας πράττειν.

ηλίθιος

§. 4. παιδευθέντας μὲν] Opponuntur μὲν sequentibus verbis ἀπαιδεύτους δὲ etc. Ergo pro μὲν perperam est δὲ in edd. vett. Caeterum constructio accusatiui et infinitiu refertur vel ad ἐδίδασκεν in Ἡρό praece., vel ad ἐφρένει in Ἡρό seq.

πλεῖστα γὰρ — γίγνεσθαι] Totus hic locus excidit in lunt. ob duplex γίγνεσθαι. vid. ad III, 3, 5.

κακὰ ἐργάζεσθαι] Edd. vett. κακὰ ἐργάζονται. Sed infinitius hic, ut superior ἀγαθὰ ἐργάζεσθαι, refertur ad ellipsis ἐδίδασκε.

§. 5. δυνήσεσθαι καὶ] In edd. vett. abest καὶ, h. e. etiam. Male.

πράττειν, οἴεται καὶ] Vett. edd. post πράττειν addunt εἴτε πράττειν, Bas. 2 etiam δεῖν, pro εἴτε deinde editum est εὔτε e coniectura, quam primus recepit Stephanus in ed. secunda. Simsonus

malit autem. Etiam nobis licet coniecturam ponere. Igitur de leam potius εἴτε πράττειν: quibus deletis, omnia plana sunt, et haec pars superiori simillima. Sie ante iudicauit. Firmant MS. I, ex Vindob., a quibus plane abest. Itaque nunc deleui, cum ante unciis modo inclusissim. Errat. Reste: nec video, quomodo ista inepta verbula vlli in lectione Xenophontea versato probari possint. Haud dubie grammaticus in margine olim verba συμφέροντα πρ. explicauit per εὐ πράττειν. Hinc postea interpolatio est facta, quam prodit quoque aliena particula τε, quae nullo modo hic potest copulari cum seq. καὶ, nec praesens πράττειν cum οἴεται: quia οἴομαι cum praesente non solet iungi. Illud καὶ autem, ut saepe, significat etiam, ipse. Edwards edidit πράττειν, εὐ τε πράττειν.